

بررسی اپیدمیولوژیک سرطان آستروسیتوم در بیمارستان بعثت سنندج سالهای ۸۹-۸۷

امیر نیک بین^۱، صابر عبدی^۱، رامش راه‌حق^۲

۱. دانشجوی پزشکی - کمیته تحقیقات دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی کردستان

۲. استادیار پاتولوژی - دانشگاه علوم پزشکی کردستان

ایمیل: Amir.nikbin_md@yahoo.com

چکیده

مقدمه و هدف: گلیوم‌ها که یک نوع از سرطان‌های سیستم عصبی مرکزی است، مشتق از سلول‌های گلیال بوده و شایعترین سرطانهای اولیه مغز هستند. گلیوم‌ها، خود به سه نوع آستروسیتوم، الیگودندروگلیوم و الیگوآستروسیتوم مخلوط تقسیم می‌گردند. آستروسیتوم‌ها که شایعترین نوع گلیوم به حساب می‌آیند به ۴ گرید تقسیم می‌شوند: پیلوسایتیک آستروسیتوم، آستروسیتوم منتشر، آستروسیتوم آناپلاستیک و گلیوبلاستوم مولتی‌فرم. آستروسیتوم‌های با گرید پایین اغلب در کودکان و آستروسیتوم‌های با گرید بالا اغلب در بزرگسالان رخ می‌دهد. هدف مطالعه حاضر بررسی آستروسیتوم در سنندج در سالهای ۸۷ تا ۸۹ می‌باشد.

یافته‌ها: در این مطالعه مقطعی تمام پرونده‌های موجود در بخش پاتولوژی بیمارستان بعثت سنندج در فاصله سالهای ۸۷ تا ۸۹ بررسی شد و اطلاعات مربوط به تومورهای آستروسیتوم استخراج و به نرم افزار SPSS 16.0 وارد و مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت.

نتایج: از میان کل تومورهای مربوط به سیستم عصبی مرکزی، ۳۹ مورد (۲۳٫۶٪) را آستروسیتوم تشکیل می‌دهد؛ شامل ۲۳ نفر (۵۹٪) مذکر و ۱۶ نفر (۴۱٪) مونث که میانگین و انحراف معیار سن افراد به صورت 48.3 ± 19.1 بود با پیک سنی بین دهه‌های ۵۰ تا ۶۰ سال. بین شیوع آستروسیتوم در مردان و زنان اختلاف معناداری وجود داشت ($P > 0.01$).

بحث و نتیجه‌گیری: آستروسیتوم‌ها دومین تومور شایع بعد از مننژیوما هستند که متفاوت از آمارهای موجود و مشابه نتایج مطالعه‌های سالهای ۷۶-۸۰ در سنندج است. در مطالعه حاضر ۷۷٪ موارد بدخیم بودند که با سایر مطالعات همخوانی دارد. در مطالعه حاضر بروز آستروسیتوم ۱۳ مورد در سال بود که نسبت به مطالعه سالهای ۷۶-۸۰ افزایش ۱/۵۲ برابری را نشان می‌دهد که از علل می‌توان به بهبود امکانات تصویربرداری و تکنیک‌های تشخیصی و تغییر در کدگذاری و طبقه‌بندی تومورهای CNS اشاره کرد. در این مطالعه نیز شایع‌ترین نوع آستروسیتوم گلیوبلاستوم مولتی‌فرم شناخته شد که مطابق آمارهای موجود است. پیشنهاد می‌شود در تعیین گرید تومور بیماران تاکیدی دو چندان شود و همچنین مطالعات بیشتر و وسیعتری بخصوص به صورت کلینیکال و با استفاده از تکنیک‌هایی مانند scan CT و MRI انجام شود.

کلمات کلیدی: سیستم عصبی مرکزی، کودکان، نوبلاسم، بدخیم، خوش‌خیم، آستروسیتوم

مقدمه

علل مرگ و میر در سال های اخیر از بیماریهای عفونی به سمت بیماریهای غیرواگیر گرایش یافته است و سرطان به عنوان سومین عامل مرگ در ایران شناخته شده است. (۱) به نظر میرسد که بروز نئوپلاسم های دستگاه عصبی مرکزی در طی ۳۰ سال اخیر افزایش یافته است، اما آنچه که در این افزایش سهم است استفاده از روش های نوین تصویر برداری و تشخیصی می باشد. (۲) نئوپلاسم های دستگاه عصبی مرکزی ۲۵٪ از نئوپلاسم های کودکانی و سهمی معادل ۱۰٪ تا ۳۰٪ از سرطان های بزرگسالان را تشکیل میدهند. (۳) در مورد نئوپلاسم های دستگاه عصبی اگر تومور از مغز، پوشش مغزی و یا اعصاب آن منشا بگیرد بنام تومور اولیه نامیده می شود که در کودکان بیشتر تومورها از این دسته هستند ولی گاهی تومورهای مغزی ثانویه و یا متاستاتیک هستند یعنی تومور از پستان، ریه و یا سایر نواحی بدن به مغز متاستاز می دهد. که بزرگسالان اکثرا مبتلا به این نوع اند. (۴)

یک تقسیم بندی متداول و معمول جهت تقسیم بندی نئوپلاسم های دستگاه عصبی مرکز بر اساس سلول مولد و اولیه است، مثلا- تومورهای اولیه مغزی که از لایه های پوششی مغز منشا می گیرند منژیوما نام دارند و اگر از اعصاب مغزی سرچشمه بگیرند شوانوما و چنانچه از غده هیوفیز باشند ادنوم هیوفیز نامیده می شوند و یا از سلول های گلیال، که گلیوما نامیده می شوند. (۵) شایع ترین تومورهای اولیه مغز در بالغین تومورهای هیوفیز، منژیوما و گلیوم ها می باشند. شایع ترین تومورهای اولیه مغزی در کودکان مدولوبلاستوما، استروسایتوما، اپاندیموما و گلیومای ساقه مغزی است. (۲) از نظر درگیری دو جنس مرد و زن، مردان بیشتر از زنان مبتلا به تومور مغزی می شوند اما منژیوما در خاتم ها شایع تر است. (۶)

گروهی از سلولهای عصبی بنام سلولهای گلیال وظیفه حفاظت از نورونها و نگهداری و حذف نرونهای تلف شده

را بهعهده دارند. شایع ترین تومور اولیه مغزی که گلیوما نام دارد از این سلولها منشا می گیرد. (۷) گلیوم ها خود به سه دسته تقسیم می شوند: آستروسیتوم، الیگودندروگلیوم، اپاندیموم. (۸) آستروسیتوم ها که شایع ترین نوع گلیوم ها به حساب می آیند از سلولهایی به نام آستروسیت منشا گرفته اند و ۳۳٪ تمام تومورهای اولیه مغز را شامل می شوند. (۵)

این نوع بدخیمی میتواند در هر جایی از دستگاه عصبی مرکزی به وجود آید. (۲) آستروسیتوم بر اساس تقسیم بندی WHO به ۴ درجه تقسیم می شوند: ۱. پیلوسایتیک آستروسیتوم ۲. آستروسیتوم منتشر، ۳. آستروسیتوم آناپلاستیک، ۴. گلیوبلاستوم مولتی فرم. معیار های درجه بندی در این تقسیم بندی شامل: تعداد میتوز، پلئومورفیسم، پرولیفراسیون عروقی و نکروز می باشد. (۵)

در کودکان ۸۰٪ از آستروسیتوم ها با درجه پایین (شامل درجه ۱ و ۲) و ۲۰٪ درجه بالا (شامل درجه ۳ و ۴) می باشد. (۹) این نسبت در بالغین برعکس میباشد. در مورد عوامل خطر ساز در مورد این نوع بدخیمی هنوز اطلاعات کاملی مشخص نشده است ولی تا کنون دخالت دو عامل محیط و ژنتیک در این مورد ثابت شده است. (۵) علائم بالینی این بیماری وابسته به سن فرد مبتلا و همچنین محل تومور در دستگاه عصبی مرکزی میباشد. (۱۰)

هدف مطالعه حاضر بررسی آستروسیتوم در سنج در سالهای ۸۷ تا ۸۹ و همچنین مقایسه نتایج حاصله با طرحی مشابه می باشد که در همین استان توسط دکتر کاظم شریعت پناهی طی سال های ۷۶-۸۰ انجام گرفته است (۱۱).

مواد و روش ها

این مطالعه توصیفی گذشته نگر بر روی پرونده ی بیماران مبتلا به تومور های CNS که توسط پاتولوژیست های مرکز پاتولوژی بیمارستان بعثت تشخیص داده شده اند در طول مدت زمان فروردین ۸۷ تا اسفند ۸۹ انجام گرفت. از میان کلیه پرونده های مربوط به نئوپلاسم های مغزی که شامل

بود با پیک سنی بین دهه های ۵۰ تا ۶۰ سال. بیشترین و کمترین سن مبتلایان به ترتیب شامل ۸۰ سال و ۶ ماه بود. ابتلا زن و مرد به صورت ۲۳ نفر (۵۹٪) مذکر و ۱۶ نفر (۴۱٪) مؤنث بوده است. از نظر توزیع شهر و روستا ۸۰٪ مبتلایان شهرنشین و ۱۶٫۴٪ را روستاییان و ۳٫۶٪ را مبتلایان ساکن در خارج استان تشکیل دادند. بروز این نوع بدخیمی در استان کردستان طی این ۳ سال ۱۳ مورد در هر سال برآورد شد. ۷۷٪ از مبتلایان دچار آستروسیتوم با درجه بالا و ۲۳٪ دچار آستروسیتوم با درجه پایین بودند. شیوع آستروسیتوم در مردان به صورت معناداری بیش از زنان بود ($P=0.0053$).

۱۶۵ مورد بود، پرونده‌ی ۳۹ مورد آستروسیتوم انتخاب و اطلاعات از جمله سن، جنس، محل سکونت و درجه تومور جدا شد. محل سکونت مبتلایان به ۳ زیر گروه شامل: ساکن روستا، ساکن شهر و خارج استان کردستان تقسیم بندی شد. لازم به ذکر است که مبتلایان ساکن در ۸ شهرستان استان جزو ساکنین شهر در نظر گرفته شد. درجه بندی تومورها نیز با معیارهای WHO انجام شده که بر اساس تشخیص متخصص پاتولوژی بر اساس لام های H & E بوده است. پس از گرد آوری داده ها با پردازشگر SPSS v16 مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. و مواردی همچون میانگین، میانه، انحراف معیار مورد محاسبه قرار گرفت.

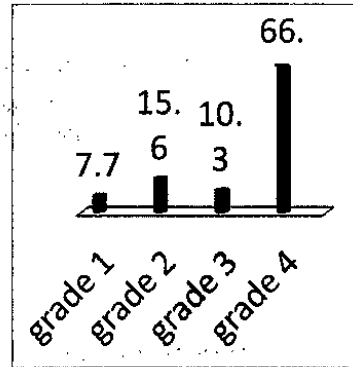
نتایج

از میان کل تومورهای مربوط به CNS که شامل ۱۶۵ مورد بود، ۳۹ مورد (۲۳٫۶٪) را آستروسیتوم تشکیل می دهد؛ میانگین و انحراف معیار سن افراد به صورت 48.3 ± 19.1

جدول ۱- فراوانی، میانگین سنی و درصد جنسیت گردهای مختلف سرطان آستروسیتوم

درجه	فراوانی	میانگین سنی	درصد جنسیت	
			مذکر	مؤنث
درجه ۱	۳	25.6 ± 22.3	۶۶٫۷٪	۳۳٫۳٪
درجه ۲	۱۲	32.1 ± 12.1	۵۰٪	۵۰٪
درجه ۳	۴	38.5 ± 8.6	۷۵٪	۲۵٪
درجه ۴	۱	۵۰	۱۰۰٪	۰٪

نمودار ۱: درصد فراوانی درجه های مختلف آستروسیتوم

بحث و نتیجه گیری

در این مطالعه آستروسیتوم‌ها دومین تومور شایع بعد از مننژیوما در کل تومورهای دستگاه عصبی مرکزی شناخته شده اند که متفاوت از آمارهای موجود در منابع مبنی بر شیوع بیشتر آستروسیتوم می باشد و مشابه نتایج مطالعه‌ی سال های ۷۶-۸۰ در سندج است. (۲،۱۱) همچنین در این مطالعه نیز آستروسیتوم شایعترین نوع نئوپلاسم های گلیال گزارش شد که منطبق بر منابع علمی مربوطه و مشابه نتایج مطالعه‌ی سال های ۷۶-۸۰ است. (۲)

در این مطالعه گلیوبلاستوم مولتی فرم شایعترین نوع آستروسایتوم (۶۶،۷٪) و پیلوسایتیک آستروسیتوم (۷،۷٪) کمترین شیوع را در بین انواع آستروسیتوم به خود اختصاص داده اند که با آمارهای موجود در منابع همخوانی دارد. (۱۲) در مطالعه حاضر ۷۷٪ از مبتلایان دچار آستروسیتوم با درجه بالا و ۲۳٪ دچار آستروسیتوم با درجه پایین بودند که با سایر مطالعات انجام شده در این زمینه همخوانی دارد. در مطالعه حاضر بروز آستروسایتوم 13 مورد در سال بود که نسبت به مطالعه سالهای ۷۶-۸۰ افزایش ۱/۵۲ برابری را نشان می دهد که از علل می توان به بهبود امکانات تصویربرداری و تکنیک های تشخیصی و تغییر در

گذرانداری و طبقه بندی تومورهای CNS اشاره کرد. (۱۰،۱۱)

بین شیوع آستروسیتوم در مردان و زنان اختلاف معناداری وجود داشت ($P < 0.01$) که مشابه آمارهای موجود در مطالعات مشابه و منابع علمی مربوطه میباشد. (۱۳) از نظر توزیع شهر روستا ۸۰٪ مبتلایان شهر نشین و ۱۶،۴٪ را روستاییان شامل میشود که در این مورد مطابق آمارهای کتب مرجع مربوطه مبنی بر درگیری بیشتر افراد ساکن در شهر میباشد. (۱۱-۲)

میانگین سن افراد مبتلا به صورت ۴۸،۳ سال محاسبه شده است که این عدد در مطالعه ی سال های ۷۶-۸۰ سن ۵۴ سال گزارش شده است که از دلایل کاهش سن افراد مبتلا می توان به دلایلی از جمله بهبود امکانات تصویربرداری و تکنیک های تشخیصی و تغییر در گذرانداری و طبقه بندی تومورهای CNS که منجر به تشخیص زود هنگام بیماری میشود اشاره کرد. البته تماس بیشتر زودتر افراد با ریسک فاکتور های مطرح شده باید مدنظر باشد و در مطالعات بعدی به آنها پرداخته شود. (۱۱،۱)

مطالعه ی حاضر نگاهی هرچند اجمالی به سیمای اپیدمیولوژیک تومور آستروسیتوم در استان کردستان طی سال های ۸۷ تا ۸۹ را داشت. از آنجا که مطالعات توصیفی گذشته نگر متکی به اسنادی است که توسط افرادی غیر از پژوهشگر نیز تکمیل شده اند، بنابراین ممکن است کاستی هایی داشته باشد. امیدواریم این مطالعه پایه ای برای مطالعات عمده تری در این زمینه از جمله علل کاهش سن مبتلایان به آستروسیتوم، ریسک فاکتور های محیطی آستروسیتوم، میزان بقای ۱۰ ساله بیماران مبتلا به آستروسیتوم کمتر از ۶۰ سال که تحت درمان کامل قرار گرفته ان و ... باشد.

Downloaded from zanko.muk.ac.ir at 9:07 +0330 on Saturday September 23rd 2017

Reference

۱. بابایی م، موسوی ش، ملک م، دانایی ن، جندقی ج. بروز سرطان در دانشگاه‌های حوزه‌ی دانشگاه علوم پزشکی سمنان: نتایج ثبت موارد سرطان در جامعه. مجله دانشگاه علوم پزشکی سمنان: بهار ۸۴؛ شماره ۲ جلد ۶؛ صص ۲۳۸-۲۴۴
2. James L. Fisher, PhD^a, Judith A. Schwartzbaum, PhD^a, Margaret Wrensch, PhD, Epidemiology of Brain Tumors, Neurologic Clinics, Nov2010, Volume 25, Issue 4
۳. حاتمیان ح، سبحانی ع، امام هادی م، منتزوم در بیمارستان پورسینای رشت یک بررسی شش ساله. مجله دانشگاه علوم پزشکی گیلان. سال ۸۳؛ شماره ۴۹ سال سیزدهم؛ صص ۳۹-۴۵
۴. مهروی ج، ابریشم کار س. بررسی مشخصات بالینی و پاراکلینیک تومورهای مغزی جراحی شده در بیمارستان آیت الله کاشانی شهرکرد از مهرماه ۷۶ تا اردیبهشت ۷۹. مجله دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد. پاییز ۸۰؛ دوره سوم، شماره ۳؛ صص ۵۶-۵۹
5. Malignant brain tumors: Excerpt from Professional Guide to Diseases (Eighth Edition). Available: <http://www.wrongdiagnosis.com>
۶. ریحانی کرمانی ح. بررسی اپیدمیولوژیک تومورهای مغز در کرمان طی سالهای ۷۶ تا ۸۰ و فصل نامه ی طب جنوب. سال هفتم- شهریور ۸۳؛ شماره ۱: صص ۴۷-۵۳
7. Steven Hsu, M.D., Marisa Quattrone, M.D., Quinn Ostrom, M.A. Timothy C. Ryken, M.D. Incidence patterns for primary malignant spinal cord gliomas: a Surveillance, Epidemiology, and End Results study. Clinical article Journal of Neurosurgery: Spine. jun 2011. vol 14. no 6. 743-747
8. Burger PC, Schelthauer BW, Vogel FS. Surgical pathology of the nervous system and its covering. 3th ed. New York: Churchill Livingstone, 1991, 107-20, 193-405, 503-35.
9. Stevens m ,Cameron a, Muir k ,Parkes s, Reid h Whitwell h. Descriptive Epidemiology of Primary Central Nervous System Tumours in Children: A Population-based Study. Clinical Oncology .1991. vol 3:323-329
۱۰. پیر مرادی ع. بررسی موارد تومورهای منتزیال مغزی بیماران بستری شده در بخش جراحی مغز و اعصاب بیمارستان شهید باهنر کرمان سال ۱۳۷۵-۱۳۶۹، پایان نامه دانشکده پزشکی کرمان، - شماره ۱۰۲۵، صص ۲۳-۲۵
۱۱. کاظمی شریعت پناهی ف. بررسی فراوانی تومورهای مغزی در بیماران مراجعه کننده با تشخیص اولیه تومور مغزی به بیمارستان بعثت سنج از تاریخ ۱۳۷۵، ۷، ۱ - ۱۳۸۱، ۷، ۱. پایان نامه دانشکده پزشکی کردستان، شماره ۱۷۱
12. alimohamadi m، Ketabchi e، Ghodsi m. epidemiologyc patters of primary brain tumors in iran. *Asian Pacific J Cancer Prev*, 2008 vol 9: 361-362
13. Moschovi M, Stefanaki K, Sfakianos G, Prodromou N. Epidemiology of pediatric brain tumors in Greece (1991-2008). Experience from the Agia Sofia Children's Hospital. *Cent Eur Neurosurg*. 2011. vol 32. 17-21.